

**Изпит на съвестта – подготовка за
добра изповед**

ИЗПИТ НА СЪВЕЩТА

Преди всичко трябва да се питаме:
Кога за последно съм се изповядал?
Последната ми изповед валидна ли е?
Изпълнил ли съм наложената епитимия?

Поправил ли съм злото, което съм причинил на ближния?

Прекалено рядко ли се изповядвам?

Дълго време ли живея в тежък грях и затова ли съм травмиран и апатичен?

(За по-интензивен духовен живот би било добре да се изповядвате често, например, веднъж месечно, и всяка неделя и на празник да се причестявате).

Пристъпвам ли към тайнството на Св. изповед с искрено намерение да очистя душата си от греха и да сваля товара на греха от съществуването си, да се покая, да обнова живота си и да задълбоча приятелството си с Бога; или пък пристъпвам рутинно, без истинско желание за поправяне на живота си?

Искрено ли се покаявам за греховете си, съжалявам ли и плача ли над тях, защото ми опропастяват живота?

Отказвам ли се искрено от всеки грях и искрено ли решавам повече да не съгрешавам или мисля да продължа да съгрешавам и след като се изповядам?

(Ако няма искрено покаяние и решение да не съгрешаваме повече и ако на своя глава премълчим някой тежък грях, изповедта не е валидна и не се опрощават греховете ни. Така вършим и нов грях, т. е. светотатствено се изповядваме и приемаме без правилно намерение Христовите Свети тайнства.

Всяка Света изповед е обръщане към Бога и отказ от всеки, дори и най-малък грях, и е абсолютно вземане страната на Христос и водене на живот в неговата любов и милост.

„О, колко души са погубени заради непълна изповед!“ – гласи една знаменита мисъл на света Тереза Авилска).